

Se desprind frunzele...

Flavius Laurian Duverna

Se desprind frunzele...

Se desprind frunzele și cad
Înspre pământ în ritm ușor;
E primul,... și ultimul zbor -
'N-al trecerii, hotărâtor vad
Desprinse de trunchiul lor...

La brizele-n vibrări de vânt
O vară-ntreagă-au triumfat,
Și-n verdele ce l-au purtat
Și-au făcut prezența-n cânt,
Prin susurul ce-au fremătat.

Spre toamnă când au ruginit
S-a oprit cântul din freamăt,
Semnal că s-a ajuns la capăt
Că-al vieții fir, li s-a sfârșit -
Fiind o muză doar în treacăt.

Pe solul, jos, unde-au picat
Sentința lor... se hotărăște:
În pământ umed putrezește
După ce-n el le-a-ncorporat
Ca-n primăvară, iar a crește,

Din nou s-aducă mulțumirea,
Prin vestea-n sfânta revenire
Că-n verde-i dulcea glăsuire,
Ce pune-n cântec nemurirea
Sub trendul ei... de-ntinerire!

Flavius Laurian Duverna
31 august 2015